

Rycina 21.103. Mastopeksja okołootoczkowa metodą Benellego: stan przed operacją (A); podminowanie (B); stożek mięszowy (C); stan po zszyciu płata (D)

mi i z opadaniem piersi o stosunkowo łagodnym nasileniu, płaty mięszowe są mobilizowane, zawinięte w linii środkowej i umocowane do powięzi piersiowej, tworząc piersi o kształcie stożka (ryc. 21.103). W przypadku większych piersi, z ptożą o znacznym nasileniu, boczne i przyśrodkowe filary gruczołowe zostają nałożone na siebie w sposób krzyżowy, aby zwiększyć projekcję piersi i zwęzić podstawę biustu. Napięciem skóry wokół otoczki i rozciąganiu blizny zapobiegają niewchłaniałne szwy okrężne, założone wokół otoczki za pomocą szwu kapciuchowego. Zaletą tej techniki jest bliznowacenie zredukowane jedynie do lokalizacji wzdłuż brzegu otoczki silnie zabarwionej otoczki z otaczającą ją znacznie kontrastującą jasną skórą.

W dążeniu do ograniczenia blizn określono szeroki zakres modyfikacji dla technik okołootoczkowych. Warianty obejmują użycie siatki do podtrzymania mięszu lub użycie implantu piersi w celu zmniejszenia resekcji wiotkiej skóry pokrywającej pierś. Z kolei siatka jest umieszczana między odnaskórkowaną skórą właściwą a przesuniętym płatem skóry, po transpozycji płatów gruczołowych.

21.13.6. Techniki pionowe

Tak zwane wertykalne, pionowe techniki (tzn. skutkujące pozostawieniem pionowej blizny skóry między otoczką a fałdem podpiersiowym) zostały zaprojektowane w celu zmniejszenia zakresu blizn w zesta-

wieniu z bardziej rozległymi, klasycznymi procedurami. Umożliwiają jednocześnie poprawę projekcji piersi i wypełnienia w okolicy dekoltu wraz z utrzymaniem długotrwałego kształtu (ryc. 21.104). Zasadniczo pionowe techniki mastopeksji są analogiczne do redukcji piersi z pionową blizną. Można je stosować do korekcji wszystkich stopni opadania piersi, przy czym najlepsze efekty uzyskuje się u pacjentek z opadaniem piersi w stopniu łagodnym do umiarkowanego. Techniki wertykalne uwzględniają pozostawienie blizny w postaci aspektu pionowego, wraz z klasyczną blizną okołootoczkową. Innymi słowy, nacięcia są planowane wokół otoczki i niżej w postaci linii pionowej sięgającej zakresem aż do fałdu podpiersiowego. Techniki polegają na przemodelowaniu mięszu w dolnym biegunie piersi. W zależności od preferencji chirurga schemat nacięcia skóry wokół otoczki ma różne kształty, np.: owalny, przypominający kopułę czy wafelek do lodów. Modelowanie mięszu piersi ma na celu osiągnięcie ostatecznego kształtu w ciągu kilku miesięcy, przy użyciu wstępnie hiperkorekcji w postaci stożkowatego kształtu.

Pionowa mastopeksja według Lassusa polega na wykonaniu owalnych nacięć skóry bez rozległego odpreparowania leżącego poniżej mięszu piersi. Z kolei tkanka mięszu dolnego bieguna piersi jest wycinana *en bloc*, a KBO transponowany do góry. Przyśrodkowe i boczne filary tkanki piersiowej są zszyte. Dalsze modyfikacje miały na celu zmniejszenie długości pionowej blizny, zwykle z użyciem górnej szypuły, jednak